

[Johan Nielsen.]

tinget med lidt erfaring — for en små fyrre-tyve år siden, da jeg var fisker, da havde vi de små sejlskibe, som var meget sårbare over for storm og strøm osv., da var vi også ramt af svigtende forekomster. Man havde ikke de muligheder for at finde frem til fisken, som man har i dag, og da gik man og drømte om de tilstande, som nu er op-rundet, men som man dengang ikke troede på. Man havde også dengang svigtende markedsforhold. Jeg kan huske to gange, at jeg har været med til at komme hjem med fuldt skib, hvor vi intet kunne få for fisken. Den ene gang var der sanktioner imod Ita-lien, og den anden gang var der borgerkrig i Spanien.

At det også er strenge tider for fiskere i dag, det har de laksefiskere fået at mærke, som nu bliver nødt til at opgive deres erhverv, men det er, ligesom vi forstår proble-met lidt bedre nu, end vi gjorde i gamle dage. I hvert tilfælde har vi på Færøerne været klar over, at denne tilstand ville komme.

Nu giver jeg selv ikke så forfærdelig me-get for de lystfiskere ovre i Amerika, som klager over, at de ikke kan fange laks mere. Sammenhængen er jo, som det er nævnt flere gange, ikke bevist. For mig er det mere afgørende, at hvis der er tvivl om, hvorvidt man kan komme til at udrydde bestanden, så må man vente, til der foreligger viden-skabelige beviser. Det har vi færinger set i øjnene, og derfor har vi gradvis aftrappet laksefiskeriet, så det rammer os knap så hårdt, som det rammer bornholmerne. Dog er det ofte hårdt nok for den enkelte, som det rammer.

Jeg har noteret, at man både i forbindelse med udvalgsbehandlingen i forrige samling og nu taler om erstatning til de bornholm-ske fiskere, og det finder jeg er naturligt og ret og rimeligt. Men man har ikke nævnt noget om erstatning til de færøske fiskere. Det regner jeg med også vil komme til at foreligge.

Jeg forstår udmærket godt, at grønlæn-

derne gerne vil have lov til at fange al den laks, de kan. Da laksen som sagt ikke spiller så stor rolle for os på Færøerne, hvor det derimod er torskefiskeriet, som spiller den store rolle, regner jeg med, at vi møder for-ståelse ved forhandlingsbordet. For en af de ting, som gør det vanskeligt at være fisker på Færøerne i dag, er, at man gang på gang er nødt til at løbe fra Herodes til Pilatus for at få lov til at fiske. Vi må forhandle med Island, og vi må forhandle med Grønland, vi føler det som lidt af en uheldig udvikling for os. Vi har skabt en fiskerflåde, som måske er den mest fleksible i hvert tilfælde i Nord-atlanten. Vi fisker i Nordsøen, vi fisker ved Island, vi fisker ved vestkysten af Afrika, vi fisker ved New Foundland, vi fisker ved Grønland, vi fisker ved Svalbard, vi fisker ved Bjørnøen, alt efter forekomsterne. Når vi nu har fået den moderne gode fiskerflåde og så skal til at forhandle med de andre, er det lidt svært; derfor håber vi på den samme forståelse fra grønlænderne, som vi gerne vil vise grønlænderne med hensyn til de her foreliggende problemer.

For øvrigt er jeg fuldstændig enig med hr. Djurhuus, min landsmand, om, at dette spørgsmål må forelægges lagtinget hurtigst muligt.

Fiskeriministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke alle ordførerne, selv om deres begrundelse for eventuelt til sin tid at stemme for lovforslaget var noget forskellig.

Må jeg sige allerførst til de to talere fra Færøerne, at der er overhovedet ingen dis-kussion: lovforslaget kan vedtages her-nede i Danmark, og så skal det, for at gælde for Færøerne, vedtages i lagtinget.

Til hr. Johan Nielsen vil jeg sige, at er-statningsspørgsmålet for færøske laksekut-tere tror jeg også jeg vil overlade til det færøske lagting at tage stilling til.

Hr. Poul Dalsager taler om erstatninger. Det er rigtigt, at der er udbetalt 3 mill. kr. i forskuderstatning for fiskeriet ved Grøn-land. Vi er så langt fremme med hele erstat-ningsspørgsmålet, at jeg i og for sig tror, det